

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 April 1883, kl. 3 e. m.

Betänkande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående förändringar i postbefordringsafgifterna för tidningar och tidskrifter m. m.

Uti en den 6 sistlidne Mars till Riksdagen aflåten nådig proposition (N:o 35), hvilken blifvit till Utskottets behandling hänvisad, har Kongl. Maj:t, under åberopande af hvad till protokollet öfver finansärenden för samma dag blifvit i ämnet anfördt, föreslagit, att Riksdagen måtte för sin del medgifva:

att befordringsafgiften för försändelse under band, som utgöres af tidning, tidskrift, författningssamling, handlingar utgifna af sällskap eller föreningar o. s. v., hvarå ej prenumeration vid postanstalt egt rum, må, ehvad försändelsen utgöres af ett eller flera exemplar af samma eller olika tidningar eller tidskrifter m. m., bestämmas till 1 öre för hvar vigt af 50 gram eller öfverskjutande del deraf med minimiafgift af 4 öre för hvar särskild försändelse;

att befordringsafgiften för tidning, tidskrift och andra i §§ 1 och 2 af Kongl. Kungörelsen den 2 Maj 1879 omförmälda trycksaker, hvarå prenumeration vid postanstalt egt rum, må nedsättas sålunda, att den i allmänhet kommer att motsvara för tidning, som utgifves mer än en gång i veckan, en femtedel af prenumerationspriset, och för tidning, som utkommer endast en gång i veckan eller mindre ofta, en tiondedel af samma pris, med iakttagande likväl, att afgiften icke för år och i för-

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 5 Saml. 1 Afd. 3 Häft.

hållande dertill för kortare prenumerationstider må öfverstiga fyra kronor, om tidningen utkommer oftare än två gånger i veckan, en krona 20 öre, om tidningen utkommer två gånger i veckan, 60 öre, om tidningen utkommer en gång i veckan, och 50 öre, om densamma utkommer mindre ofta än en gång i veckan; allt med bibehållande af nuvarande bestämmelser om ytinnehållet och om prenumerationsafgiftens minimibelopp;

att den i § 1 mom. 4 af nämnda Kongl. kungörelse Generalpoststyrelsen medgifna rätt att i visst fall förordna om befodringsafgiftens förhöjande må afse tidning, för hvilken i utfärdad taxa berörda afgift är upptagen till mindre än en femtedel af prenumerationspriset;

att Svensk författningssamling, Riksdagens protokoll med dertill hörande bihang samt länsstyrelsernas tryckta kungörelser må, utan afseende vare sig å det antal nummer, som i hvarje vecka utgifves, eller å ytinnehållet, hänföras till den klass af försändelser, för hvilken befodringsafgiften komme att utgöra en tiondedel af prenumerationspriset, men ej må för år öfverstiga 60 öre; samt

att nu föreslagna bestämmelser må träda i kraft vid 1884 års början och tillämpas jemväl i afseende å tidningar och tidskrifter för samma år, som under innevarande år vid postanstalt förskrifvas.

Redan vid sistlidet års riksdag uttalade Utskottet såsom sin åsigt, att den reform inom postväsendet, som företrädesvis borde bringas till utförande, vore det vanliga inrikes brefportots sänkande från 12 till 10 öre. Enligt hvad af den nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof inhemtas, har emellertid en framställning i berörda syfte icke ansetts böra ifrågakomma förr, än den reservfond, som under de senare åren med Riksdagens begifvande börjat bildas af postverkets öferskottsmedel, bland annat just för att möjliggöra ett lägre brefportos införande, uppbringats till erforderligt belopp; hvilket ock, äfven med den minskning i postverkets inkomster, som kan föränledas af den nu föreslagna nedsättningen i postbefodringsafgifterna för tidningar och tidskrifter, efter all sannolikhet kommer att inträffa redan nästa år. Vid sådant förhållande har Utskottet ej ansett sig för närvarande böra göra någon framställning om brefportots nedsättande; liksom Utskottet ej heller funnit den omständighet, att denna länge motsedda reform ännu någon tid måste uppskjutas, böra utgöra hinder för att redan nu vidtaga en nedsättning i postbefodringsafgifterna för tidningar och tidskrifter, hvarigenom dessa afgifter hufvudsakligen nedbringas till hvad de utgjorde före den af postverkets betryckta ställning föränledda, genom kungörelsen den 2 Maj 1879 stadgade förhöjning. Och får Ut-

skottet, som icke har något att erinra mot hvad Kongl. Maj:t i berörda syfte föreslagit, under hänvisande till hvad af Herr Statsrådet och Chefen för Finansdepartementet till det vid den nådiga propositionen fogade statsrådsprotokollet blifvit anfördt, alltså hemställa,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga proposition måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 2 April 1883.

På Utskottets vägnar:

A. G:son Bennich.
